

Οι κλειστές κοινότητες είναι ένα σύμπτωμα που μπορεί κανείς να δει σε κοινωνίες όπου υπάρχουν μεγάλες ταξικές διαφορές. Και ενώ στην Ελλάδα δεν έχουμε δει ακόμη αυτό το φαινόμενο, στην Νότια Αφρική και στις ΗΠΑ το φαινόμενο έχει εδραιωθεί, κυρίως λόγω του φόβου της εγκληματικότητας. Η πρόσφατη επέκταση του φαινομένου και στο Ηνωμένο Βασίλειο έχει προκαλέσει διάφορες αντιδράσεις, τόσο από τους υποστηρικτές της ιδέας, όσο και από τους αντιπάλους της.

Το Bream Close, στο Βορειοανατολικό Λονδίνο, πρόκειται να γίνει μια "κλειστή" κοινωνία. Συνορεύει με τον ποταμό Lea και συνδέεται με τον υπόλοιπο κόσμο μέσω ενός και μοναδικού δρόμου. Τον περασμένο Μάρτιο ο σύνδεσμος πολιτών της περιοχής έκανε αίτηση στο Υπουργείο Εσωτερικών για να χρηματοδοτηθεί το τοπικό σχέδιο ασφαλείας, που περιλαμβάνει κάμερες κλειστού κυκλώματος παρακολούθησης και πύλες. Η αίτηση απορρίφτηκε γιατί δεν υπήρχε η απαιτούμενη άδεια σχεδιασμού, αλλά οι ντόπιοι θα ξαναπροσπαθήσουν του χρόνου, και εαν χρειαστεί το έργο θα γίνει αυτοχρηματοδοτούμενο. Η περιοχή δεν έχει αποκοπεί από τον υπόλοιπο κόσμο, αλλά το σχέδιο έχει χωρίσει τους κατοίκους στα δύο. Οι μεν μιλούν για ενδεχόμενο «ΝοτιοΑφρικανοποίησης» της περιοχής με συρματοπλέγματα που χωρίζουν πλούσιους από φτωχούς, και οι δε πιστεύουν ότι θα αυξήσει την ασφάλεια, ιδίως για τις γυναίκες.

Πρόκειται για μια «πλούσια» κοινότητα σε μια όχι και τόσο αναπτυγμένη περιοχή του Λονδίνου. Οπότε το «κλείσιμο» της κοινότητας θα σημάνει αναβάθμιση. Δηλαδή χαμηλή εγκληματικότητα, και υψηλότερες τιμές για τις κατοικίες.

Η αντίθετη άποψη μιλά για ένα σχέδιο το οποίο δεν θα είναι απαραίτητα οικονομικά βιώσιμο, και ενώ δεν θα κοστίζει και πολλά, πάλι υπάρχουν πιο επείγοντα ζητήματα για να λυθούν τα χρήματα θα μπορούσαν να ξοδευτούν για κάποιον σκοπό από τον οποίο θα αποκομίσουν ωφέλη όλοι οι κάτοικοι.

Δεν υπάρχει μια σταθερή κυβερνητική πολιτική γύρω από το θέμα και οι ειδικοί ακόμη διαφωνούν για αυτό. Άλλοι θεωρούν ότι αυτός ο οικειωθελής αποκλεισμός προσφέρει στους κατοίκους των περιοχών ασφάλεια και έναν κάποιο έλεγχο όσον αφορά το ποιος κυκλοφορεί στην γειτονιά τους, και άλλοι θεωρούν ότι η περίφραξη και οι πύλες όχι μόνο δεν αποτρέπουν το έγκλημα, αλλά πολλές φορές γίνονται στόχοι βανδάλων.

Η δημιουργία μιας τέτοιας κοινότητας δεν είναι κάτι το ιδιαίτερα δύσκολο, ιδίως εάν είναι μια μικρή και καθαρά οικιστική ζώνη. Αρκεί να πειστεί το τοπικό συμβούλιο. Εάν ο δρόμος της περιοχής είναι ούτως ή άλλως ιδιωτικός θα χρειαστούν άδειες μόνο για τα κτίσματα, δηλαδή για τις πύλες και τα τείχη, ενώ εάν ήταν ιδιωτικός και χρησιμοποιείται από την "κοινότητα", για να γίνει κάτι τέτοιο χρειάζονται μόνο αποδείξεις ότι οι μόνοι χρήστες του δρόμου είναι οι κάτοικοι της περιοχής.

Συνήθως τέτοιες κοινότητες περιπολούνται από ιδιωτικούς αστυνομικούς, οι οποίοι μπορεί να μην έχουν τις δυνατότητες της αστυνομίας, αλλά η δράση τους αποτελεί πεδίο αντιπαράθεσης. Επίσης τα σπίτια είναι εφοδιασμένα με συναγερμούς και κλειδαριές τελευταίας τεχνολογίας.

Παρ' όλα αυτά το ερώτημα παραμένει. Αυτός ο οικειωθελής εγγλεισμός σημαίνει και

Εκληματικότητα:διχάζουν οι κλειστές γειτονιές

Συντάχθηκε απο τον/την

Τρίτη, 01 Δεκέμβριος 2009 08:23 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 06 Δεκέμβριος 2009 12:04

αυξημένη ασφάλεια απο το έγκλημα, ή όχι;